

Budapestre vonatkozó újságcikk

Osztályozás

590.06

Szerző: .....

Cím: *A háborus pesti állatkertből.*

Hely

Idő

„1915”

Forrás: *Magyarország*

Személy

Bp.

1915 XII. G.

Helyszám

(Hely)

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

A háborus pesti állatkertből

(Saját tudósítónktól.) A világháboru során a mi fővárosi állatkertünk is kivételes viszonyok közé került. Miként az egyesek, avagy más intézmények, úgy az állatkert is érzi a mostani gazdasági, élelmezési, ipari és forgalmi nehézségeket s ezeknek a legyőzése az állatkert vezetését nem csekély feladatok elé állítja. Begyakorlott ápoló- és őrszemélyzete ott küzd a harctéren. Az állatok gondozását többnyire ujonnan alkalmazott kisegítő személyzet látja el. Ezeknek a betanítása, folytonos oktatása szintén sok gondot igényel. A kertészek és napszámosok, iparos mesteremberek közül is számosan bevonultak, úgy hogy nemcsak számban megcsappant, hanem kellő jártassággal sem bíró személyzettel kell fenntartani a háborus budapesti állatkert rendjét és díszét.

Nagy nehézségeket okoz — drágaságról nem is szólva — az állatok *élelmezése*. A közönség nem is sejtí, hogy milyen sok és sokféle élelmcikkről kell az állatkertnek gondoskodnia. Nincsen vendéglő, amelynek az ételsorán annyi választékot találunk, mint az állatkert konyháján. És a helyzet itt annál nehezebb, hogy ezt az ételsort *nem is lehet szűkebbre szabni*. Nem lehet elvonni az állatoktól a megszokott ételt, egyszerűen azért, mert — háboru van. Azt az indokolást ők meg nem értik és valószínűleg nem is találnák elfogadhatónak. Az amugyis szomorú, rabéletet élő állatkerti állatoknál igen fontos dolog a táplálkozás; minden megszokott diétájukat veszélyeztető intézkedés egyszersmind az életüket is tenné kockára. Am a budapesti állatkert vezetősége mégis megtalálta a módját, hogyan lehet segíteni a háboruval együttjáró bajokon. Szűkre szabták az állatok

ételadagjait, sőt egyszer egy héten *hustalan-napot* is tartanak...

Mindennek dacára az állatkertet sikerült eddig — és remélhetőleg továbbra is sikerülni fog — a megszokott rendes keretben fenntartani. Az állatkert külső képe mit sem változott. Mindenütt a régi csin és rend, tisztaság. Legfeljebb a virágdísz lett — a takarékoság háborus elvénél fogva — valamivel szerényebb. Viszont a komoly, tudományos berendezkedések: az akvárium, a pálmaház, a rovarház, mit sem veszítettek színvonalukból s az állatállomány is a régi gazdag, csupán a *fókák hullottak* el. Ma már csak egyetlenegy példány van meg szegények közül. Ennek az oka az, hogy nem tudnak tenegri halat beszerezni, az édesvízi halat pedig a fókák nem eszik meg. Sőt a tengeri halak közt is meg tudják különböztetni az északi tengerből és például az Adriából valókat.

A budapesti állatkert vezetősége, miként a békes időkben, úgy a háboru alatt is változatlanul gondoskodott a közönség nemes szórakoztatásáról. Megtartották szokásos nyári hangversenyeiket és ezek keretében a magyar királyi Operaház tagjaiból alakult filharmóniai társaság magas művészi színvonalon álló gyönyörködtető előadásait. Folytatták az iskolai és a népszerű, ismeretterjesztő természettudományi előadásait és megismételték az annyira kedvelt mesedélutánokat. A mesemondó ezúttal *Balassa Jenő*, a Vígsház kitünő *Basa hácsija* volt, aki nagy gyönyörűséget szerzett az ifjuságnak. Fenntartotta az állatkert vezetősége a gyermekjátshelyet, a jégpályát, a ródli pályát, a *lovakötőt és koczikötőt és nem hiányzott még a közismert és elefánt hátán tovaszállított mozgókönyvtár* sem.

A közönség az állatkertet a háborus évben is változatlanul nagy számban kereste fel. Szép, nyári

estéken a szokásos, boldog nagy tömeg hullámozott a kivilágított tó tündérországai partjain: mintha nem is háboruban élnénk. Az állatkerti bizottság október tizenhetedikén foglalkozott a *téli évadra* vonatkozó ügyekkel. Elhatározta pedig a bizottság, hogy a jövő esztendőre is fog bérletjegyeket kiadni, miután az állatkert látogatottsága a háborus szezonban egyáltalában nem csökkent. Remélik, hogy ebben a kemény időben a korcsolyázás és ródlizás is nemsokára megkezdődhetik. A bizottság azt is elhatározta, hogy az idén ismét *két jégpályát* fog bocsátani a közönség rendelkezésére. A nagy tavon meglesz továbbá az idén is a ródli pályája, azonkívül az állatkert főbb utjain szánkóutakat fognak berendezni. Az az élénk téli élet tehát, ami a budapesti állatkertet jellemzi, remélhetőleg az idén sem fog elmaradni, vigasztalásul a háboru ezer nyomorúságától sujtott budapesti közönségnek.

Az állatkert lakóinak száma különben az utóbbi napokban ismét megsaporodott: vadmalacok születtek. November elejének szép, enyhe időjárása nagy publikumot vonzott az állatkertbe. Ma is sokan gyönyörködtek a tarkacsikos, kis vaddisznófókákban. Különösen a déli órákban, amikor mégis van némi langyos melege a napnak, — sok a látogatója az állatkertnek. Kedves és szívesen látott vendégei az állatkertnek a sebesült, vagy még harctér előtt álló *katonák*, úgy a magyarok, mint német szövetségeseink, akik különösen előszeretettel keresik fel a mi szép állatkertünket.

Legnagyobb eseménye az utóbbi időkben az állatkert életének kétségkívül *Boskó agyonlövete*se volt. Boskót, az elaggott jegesmedvét tudvalevőleg agyonlövették, mert az öreg jegesmedve már táplálkozni sem tudott rendesen. Az állatkertben történt jegesmedveadásat hírét az egész világ sajtója átvette, még az antánt lapjai is. Érdekes azonban, hogy majdnem mindegyik külföldi lap hozzátette a hírhez, hogy a *Budapesti állatkert* egyike a legszebb és legmodernebbül berendezetteknek Európában.